

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 528

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
142.	2	Decizia nr. 253 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală	6–8
670.	2	Decizia nr. 381 din 7 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) raportat la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală	8–10
★		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
143.	3	474. — Hotărâre privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	11–12
671.	3	475. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la eliminarea obligației vizei pentru titularii de pașapoarte de serviciu, semnat la Baku la 10 martie 2016	13
★		Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la eliminarea obligativității vizei pentru titularii de pașapoarte de serviciu	13–14
144.	4	476. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 337/1993 pentru stabilirea circumscripțiilor judecătorilor și parchetelor de pe lângă judecătorii	14
672.	4	477. — Hotărâre privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea la București, în perioada 23–28 octombrie 2016, a Conferinței Internaționale a Asociației Instituțiilor Corecționale și Penitenciare (I.C.P.A.)	15–16
★			
145.	5		
673.	5		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Se pot asigura în sistemul public de pensii, pe bază de contract de asigurare socială, în condițiile prezentei legi, avocații, notarii, personalul clerical și cel asimilat din cadrul cultelor recunoscute prin lege, neintegrate în sistemul public, precum și orice persoană care dorește să se asigure, respectiv să își completeze venitul asigurat.”

2. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Frațiunea de an de stagiu de cotizare realizată în grupa I și/sau condiții speciale de muncă, pentru care nu se acordă reducerea vârstei standard de pensionare conform prevederilor art. 55 alin. (1) lit. b), poate fi cumulată cu perioadele de stagiu de cotizare realizate în condiții deosebite de muncă în vederea reducerii vârstei standard de pensionare conform prevederilor art. 55 alin. (1) lit. a).

(2) Reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani.

(3) Vârstele de pensionare reduse în condițiile alin. (2) nu pot fi mai mici de 50 de ani pentru femei și de 52 de ani pentru bărbați, respectiv de 45 de ani pentru persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. c).”

3. La articolul 65, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 12 iulie 2016.

Nr. 142.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2016.

Nr. 670.

„(4) Cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă, prin diminuarea acestuia în raport cu stagiul de cotizare realizat și cu numărul de luni cu care s-a redus vârsta standard de pensionare, conform tabelului nr. 21.

Tabelul nr. 21

Perioada de cotizare realizată peste stagiul standard complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 5	Procentul de diminuare pentru fiecare lună de anticipare (%)
până la 1 an	0,50
peste 1 an	0,45
peste 2 ani	0,40
peste 3 ani	0,35
peste 4 ani	0,30
peste 5 ani	0,25
peste 6 ani	0,20
între 7 și 8 ani	0,15”

4. La articolul 65, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă datorită extracției și prelucrării minereurilor neferoase cu conținut de cupru, plumb, sulf, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, a pulberilor metalice, precum și a emisiilor de amoniac și derivate, respectiv Baia Mare, Copșa Mică, Zlatna și Târgu Mureș, pe o rază de 8 km în jurul acestor localități, beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani fără penalizarea prevăzută la alin. (4).”

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2015
privind dreptul absolvenților de a beneficia de acte de studii
recunoscute la finalizarea unor studii neautorizate și
sanționarea instituțiilor de învățământ care școlarizează
fără autorizare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 42 din 26 august 2015 privind dreptul absolvenților de a beneficia de acte de studii recunoscute la finalizarea unor studii neautorizate și sanționarea instituțiilor de învățământ care școlarizează fără autorizare, adoptată în temeiul art. 1 pct. IX.6 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 31 august 2015, cu următoarele modificări:

1. **La articolul 4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**
„(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică pentru fapte săvârșite începând cu anul universitar 2017—2018.”

2. **La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**
„(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se aplică pentru fapte săvârșite începând cu anul universitar 2017—2018.”

3. **Articolul 6 se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 iulie 2016.
Nr. 143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 42/2015 privind dreptul absolvenților de a
beneficia de acte de studii recunoscute la finalizarea unor
studii neautorizate și sanționarea instituțiilor de învățământ
care școlarizează fără autorizare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2015 privind dreptul absolvenților de a beneficia de acte de studii recunoscute la finalizarea unor studii neautorizate și sanționarea instituțiilor de învățământ care școlarizează fără autorizare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2016.
Nr. 671.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001
privind liberul acces la informațiile de interes public**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 2 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prin *autoritate sau instituție publică* se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 12 iulie 2016.
Nr. 144.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 2 lit. a)
din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile
de interes public**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2016.
Nr. 672.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind instituirea zilei de 23 iunie Ziua funcționarului public

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se instituie ziua de 23 iunie ca Ziua funcționarului public.

(2) Ziua funcționarului public poate fi marcată de către autoritățile și instituțiile publice prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative.

Art. 2. — Agenția Națională a Funcționarilor Publici, autoritățile și instituțiile cu același specific din România pot acorda, cu prilejul acestei sărbători, premii, distincții, medalii și titluri onorifice funcționarilor publici, pentru merite deosebite.

Art. 3. — (1) Guvernul, prin intermediul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, sindicatele și asociațiile profesionale, precum și autoritățile administrației publice centrale și locale vor lua măsurile necesare pentru organizarea în bune condiții a unor manifestări cu caracter simbolic, cu ocazia acestui eveniment.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot sprijini material sau logistic organizarea și desfășurarea manifestărilor prevăzute la art. 1 alin. (2).

(3) Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, în calitate de servicii publice, pot include în programele lor emisiuni culturale ori aspecte de la manifestările dedicate acestei sărbători.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 12 iulie 2016.
Nr. 145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 23 iunie
Ziua funcționarului public**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea zilei de 23 iunie Ziua funcționarului public și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2016.
Nr. 673.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 253**

din 5 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Zadic în Dosarul nr. 3.877/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.627D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că reducerea limitelor de pedeapsă în ipoteza recunoașterii vinovăției nu reprezintă un drept fundamental, ci un beneficiu acordat de legiuitor conform politicii sale penale în ipoteza în care inculpatul recunoaște în totalitate faptele descrise în rechizitoriu. Astfel, este important, mai ales când prejudiciul determină încadrarea juridică a faptei, ca recunoașterea să fie făcută atât în ceea ce privește latura penală, cât și în ceea ce privește latura civilă a cauzei. De altfel, în același sens a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa, cu ocazia examinării constituționalității dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală anterior, text preluat în dispozițiile criticate în prezenta cauză. Atunci când prejudiciul nu are repercusiuni asupra încadrării juridice a faptei, instanța poate disjunge latura civilă a cauzei și poate administra probe în vederea lămuririi cauzei sub toate aspectele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.877/93/2014, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Zadic, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, susține că dispozițiile criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, contravenind prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Față de redactarea dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală rezultă că legiuitorul a reglementat o cauză legală de reducere a limitelor de pedeapsă pentru situația în care inculpatul recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa. În privința sintagmei „faptele reținute în

sarcina sa” apreciază că aceasta reprezintă elementul material al infracțiunii. Însă procesul penal comportă două laturi — penală și civilă — astfel că se ridică întrebarea dacă în această fază, inculpatul, referitor la latura civilă, poate contesta și solicita probe, altele decât înscrisurile. Imposibilitatea administrării de probe, altele decât înscrisurile în ceea ce privește latura civilă determină și încălcarea prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și a celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. În continuare arată că posibilitatea acordată judecătorului de a respinge cererea de recunoaștere a vinovăției și de judecare în această procedură simplificată nu este dublată de criteriile obiective pe care acesta trebuie să le aibă în vedere. Astfel, textul nu instituie limitele înăuntrul cărora judecătorul poate respinge cererea, competența acordată judecătorului putându-se transforma într-un abuz care nu poate fi cenzurat.

7. **Tribunalul Ilfov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate au un înțeles neechivoc și respectă exigențele de claritate și previzibilitate pe care trebuie să le conțină orice dispoziție normativă. Pe de altă parte, instituția procedurii simplificate (într-o reglementare similară celei din dreptul național) a fost supusă controlului de convenționalitate exercitat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 30 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Kwiatkowska împotriva Italiei*, nu a identificat elemente de încălcare a prevederilor art. 6 paragrafele 1, 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv a art. 2 din Protocolul nr. 7 la aceasta.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în acord cu prevederile constituționale și convenționale invocate, excepția fiind neîntemeiată. Arată că specificul acestei proceduri îl constituie scurtarea cercetării judecătorești, ca urmare a faptului că în fața instanței nu va putea fi admisă decât proba cu înscrisuri. Se arată că, în măsura în care întinderea prejudiciului constituie un element definitoriu pentru stabilirea încadrării juridice, instanța, din oficiu, la solicitarea procurorului sau a părților, poate pune în discuție schimbarea încadrării juridice și poate dispune efectuarea cercetării judecătorești după procedura obișnuită. În ceea ce privește motivele care pot determina instanța să respingă cererea inculpatului de judecare a cauzei în procedură accelerată, deși acestea nu sunt prevăzute expres în art. 375 alin. (3) din Codul de procedură penală, ele rezultă totuși din interpretarea sistematică a dispozițiilor incidente în materie.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală arată că dispozițiile de lege criticate întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte. În continuare susține că simpla recunoaștere a vinovăției

nu este determinantă pentru o eficiență asigurare a dreptului la un proces echitabil, ci corecta stabilire a vinovăției și că, în acest scop, instanța de judecată are posibilitatea de a respinge cererea de recunoaștere a vinovăției formulată de către inculpat, în absența unei convingeri temeinice cu privire la sinceritatea declarațiilor acestuia. Aspectele procesuale conținute în art. 374, 375 și 377 din Codul de procedură penală constituie garanții ale asigurării dreptului la un proces echitabil în procedura judecării cauzelor în cazul recunoașterii învinuirii, garanții care obligă instanța de judecată ca, în cazul aplicării acestei proceduri, să asigure existența corespondenței faptelor reținute prin rechizitoriul cu cele săvârșite de inculpat, a vinovăției acestuia și a caracterului liber și sincer al solicitării formulate de către el, asigurând, în același timp, exercitarea de către instanța de judecată implicată în soluționarea cauzei a rolului său constituțional, prevăzut la art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală.

11. În plus, apreciază că dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 374 alin. (4): „*În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).*”;

— Art. 375 alin. (3): „*Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)–(10).*”;

— Art. 377 alin. (1), (2) și (3): „*(1) Dacă a dispus ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 375 alin. (1), instanța administrează probă cu înscrisurile încuviințate.*

(2) Înscrisurile pot fi prezentate la termenul la care instanța se pronunță asupra cererii prevăzute la art. 375 alin. (1) sau la un termen ulterior, acordat în acest scop. Pentru prezentarea de înscrisuri instanța nu poate acorda decât un singur termen.

(3) Dispozițiile art. 383 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

15. În opinia autorului excepției textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au drept la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015, a reținut că procedura simplificată de judecată în cazul recunoașterii învinuirii nu constituie o noutate în materie procesual penală, fiind reglementată pentru prima dată de

dispozițiile art. 320¹ din vechiul Cod de procedură penală — introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor —, cu titlul de derogare de la dreptul comun, ce presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului (paragraful 12).

17. În continuare, Curtea constată că, referitor la procedura recunoașterii învinuirii, a statuat în sensul că instanța poate respinge, în baza unor criterii obiective și rezonabile, cererea formulată de inculpat, întrucât ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a învinuirii, chiar și integrală, este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa. Astfel, judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată de inculpat, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al înlăturării justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ci trebuie să se facă potrivit dreptului comun (Decizia nr. 726 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 26 noiembrie 2015, paragraful 13).

18. De asemenea, Curtea a constatat că susținerea conform căreia textul criticat îl obligă pe inculpat să recunoască întocmai faptele reținute prin rechizitoriul pentru a putea beneficia de efectele procedurii accelerate nu poate fi reținută, întrucât soluționarea cauzelor penale, chiar și prin aplicarea dispozițiilor ce reglementează procedura în cazul recunoașterii învinuirii, au la bază principiul aflării adevărului, prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală. Potrivit acestuia, instanța de judecată este obligată să verifice faptele reținute în cuprinsul actului de sesizare în sarcina inculpatului și probele administrate în cursul urmăririi penale. De altfel, o interpretare contrară ar da posibilitatea condamnării unei persoane nevinovate, care, din rațiuni exterioare ideii de înlăturare a justiției, a recunoscut fapte pe care nu le-a comis (Decizia nr. 250 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015).

19. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 374 alin. (4) coroborat cu art. 375 alin. (2) și art. 377 din Codul de procedură penală, în cursul cercetării judecătorești simplificate, pot fi administrate în suplimentarea probatoriului administrat în faza de urmărire penală probe cu înscrisuri. Doctrina a relevat faptul că, dacă până în prezent în procedura simplificată de judecată puteau fi administrate doar înscrisuri în circumstanțiere, potrivit actualei reglementări, pot fi administrate atât înscrisuri în circumstanțiere, cât și pentru soluționarea acțiunilor penale și civilă, prin urmare, acestea pot fi atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului.

20. De asemenea, Curtea observă că, potrivit art. 377 alin. (5) din Codul de procedură penală, dacă după admiterea cererii inculpatului de a fi judecat în procedură simplificată instanța constată că pentru stabilirea încadrării juridice este necesară administrarea altor probe, precum și dacă, după schimbarea încadrării juridice, constată același lucru, luând concluziile procurorului și ale părților, instanța de judecată este obligată să dispună efectuarea cercetării judecătorești potrivit procedurii comune. Pentru aceste motive, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și art. 124 alin. (2).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Zadic în Dosarul nr. 3.877/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 374 alin. (4), art. 375 alin. (3) și art. 377 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 381

din 7 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) raportat la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) raportat la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Balint și Vasile Balint în Dosarul nr. 33.669/4/2015 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.579D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece câtă vreme dispozițiile art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală reglementează cu privire la două ipoteze, și anume atunci când inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea alteia noi, atunci posibilitatea judecătorului de a înlocui măsura controlului judiciar cu arestul la domiciliu sau arestul preventiv este justificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 33.669/4/2015, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) raportat la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ion Balint și Vasile Balint într-o cauză având ca obiect soluționarea în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violențe și tulburarea liniștii publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că omisiunea legiuitorului de a reglementa, în mod imperativ, modalitatea în care se poate înlocui controlul judiciar ori în care se poate dispune luarea, prelungirea și/sau menținerea măsurii arestării preventive ar putea crea disfuncționalități în sistemul judiciar, în sensul în care un inculpat, dacă este cercetat în mai multe dosare și în toate are măsura controlului judiciar, poate primi tot atâtea mandate de arestare preventivă. Astfel, dispunerea măsurii arestului preventiv față de o persoană, concomitent în mai multe cauze, nu ține cont de prezumția de nevinovăție și nu asigură un just echilibru între interesul public și cel individual.

6. În final mai arată că principiul proporționalității, astfel cum acesta este reglementat în art. 53 din Constituție, presupune caracterul excepțional al restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică în mod necesar și caracterul lor limitativ.

7. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin menținerea măsurii arestării preventive motivată de faptul că există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni nu este îngreunat accesul liber la justiție, dreptul la apărare sau libertatea individuală. Astfel, inculpatul are

posibilitatea contestării încheierii de înlocuire a măsurii controlului judiciar cu măsura arestării preventive în cursul judecării, în temeiul art. 206 din Codul de procedură penală, nefiind adusă atingere accesului liber la justiție.

8. Judecătorul, atunci când apreciază dacă arestarea preventivă trebuie menținută în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, nu aduce atingere prezumției de nevinovăție de care se bucură inculpatul în cursul procesului penal, întrucât el face aprecieri doar cu privire la existența unei suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, judecătorul cauzei are în vedere existența unor presupuneri rezonabile ce reclamă existența unor fapte sau informații apte să convingă un observator rezonabil că persoana în cauză a săvârșit o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni. Cu alte cuvinte, acesta nu va statua cu putere de lucru judecat asupra săvârșirii unei alte infracțiuni.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată este inadmisibilă, deoarece autorul acesteia a criticat prevederile art. 223 alin. (1) lit. d) cu referire la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală din perspectiva unei omisiuni de reglementare.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 223 alin. (1) lit. d) cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive* și art. 215 alin. (7) cu denumirea marginală *Conținutul controlului judiciar* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 223 alin. (1) lit. d): „(1) *Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecării, numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații: [...] d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.*”;

— Art. 215 alin. (7): „*În cazul în care, pe durata măsurii controlului judiciar, inculpatul încalcă, cu rea-credință, obligațiile care îi revin sau există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, la cererea procurorului ori din oficiu, poate dispune*

înlocuirea acestei măsuri cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.”

15. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 23 referitor la *Libertatea individuală* și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 185 din 29 martie 2016^{*)}, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, același autor, respectiv Vasile Balint, a criticat dispozițiile art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală. Cu acel prilej s-a reținut că măsura controlului judiciar a fost reglementată de Codul de procedură penală intrat în vigoare la 1 februarie 2014 ca o măsură preventivă, alături de reținere, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă, sediul materiei constituindu-l art. 202 alin. (4) și art. 211—215. Controlul instituit de către organele judiciare, conform art. 211—215 din Codul de procedură penală, are ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărire penală sau de la judecată, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Acest scop este realizat prin impunerea în sarcina inculpatului a unor obligații și interdicții, în vederea supravegherii conduitei acestuia de către organul judiciar. Pentru atingerea acestei finalități, legiuitorul a instituit, prin art. 215 din Codul de procedură penală, o serie de obligații de a face, care trebuie să fie dispuse cu prilejul luării măsurii controlului judiciar, fără ca acestea să poată fi cenzurate sau înlăturate, precum și o serie de obligații de a nu face, a căror impunere este lăsată la aprecierea organului judiciar. În acest fel, măsura controlului judiciar poate fi individualizată, în funcție de informațiile existente despre faptă și despre persoana făptuitorului, informații care permit aprecierea stării de pericol ce determină luarea măsurii (a se vedea Decizia nr. 734 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 decembrie 2015, paragraful 25).

17. În cazul în care inculpatul încalcă, cu rea-credință, obligațiile care îi revin, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, la cererea procurorului ori din oficiu, poate dispune înlocuirea controlului judiciar cu arestul la domiciliu sau cu arestarea preventivă, în condițiile prevăzute de lege.

18. Înlocuirea controlului judiciar cu arestul la domiciliu sau arestarea preventivă este posibilă și dacă există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa. Curtea a reținut că înlocuirea măsurii controlului judiciar cu arestul la domiciliu sau arestarea preventivă prezintă un caracter facultativ, în concordanță cu prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aceasta rezultând și din folosirea de către legiuitor a sintagmei „poate dispune”. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că un sistem automat de plasare în detenție provizorie datorită existenței unei prezumții potrivit căreia arestarea este obligatorie pentru infracțiunile de o anumită gravitate, cu excepția cazului în care cel interesat reușea să dovedească că nu există riscul de a se sustrage de la proces sau de a comite o nouă infracțiune, este contrar art. 5 paragraful 3 din Convenție (a se vedea Hotărârea din 26 iulie 2001, pronunțată în Cauza *Ilijkov împotriva Bulgariei*, paragraful 87).

19. Astfel, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată pot dispune înlocuirea măsurii controlului judiciar cu o măsură preventivă privativă de libertate, în condițiile în care se constată că există

^{*)} Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 29 martie 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016.

elemente care să fundamenteze suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa și a îndeplinirii, în același timp, și a condițiilor cerute de lege pentru luarea acestor măsuri preventive privative de libertate.

20. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că atunci când o persoană arestată este pusă în libertate sub cauțiune, iar în acest interval de timp comite o nouă infracțiune, este justificată menținerea sa ulterioară în stare de arest, existând o probă a riscului de a comite noi infracțiuni (a se vedea Hotărârea din 21 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Pihlak împotriva Estoniei*, paragraful 45).

21. În continuare, Curtea a observat că existența unor „suspecțiuni rezonabile” că a fost comisă o infracțiune presupune fapte sau informațiile capabile să convingă un observator obiectiv că individul în cauză poate să fi comis infracțiunea. Ceea ce poate fi considerat „rezonabil” va depinde însă de toate aspectele cauzei (Hotărârea din 22 mai 2014, pronunțată în Cauza *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului*, paragraful 88; Hotărârea din 30 august 1990, pronunțată în Cauza *Fox, Campbell și Hartley împotriva Regatului Unit*, paragraful 32).

22. Totodată, în ceea ce privește caracteristicile noii infracțiuni, Curtea a arătat că legea nu impune ca aceasta să fie de aceeași natură cu cea comisă anterior și nici să existe vreo legătură între cele două, fiind astfel relevantă pericolozitatea și persistența comportamentului antisocial al inculpatului.

23. Referitor la invocarea prezumției de nevinovăție, Curtea a reținut că potrivit art. 23 alin. (11) din Constituție, „*până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*”, iar potrivit art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „*orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită*”. Din economia celor două texte rezultă că principiul prezumției de nevinovăție presupune că, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată. Astfel, principiul prezumției de nevinovăție tinde a proteja o persoană învinuită de săvârșirea unei fapte penale împotriva unui verdict de culpabilitate ce nu a fost stabilit în mod legal, scopul esențial al prezumției fiind acela de a împiedica orice autoritate națională în emiterea unor opinii conform cărora reclamantul ar fi vinovat

înainte ca acesta să fie condamnat potrivit legii (Hotărârea din 10 februarie 1995, pronunțată în Cauza *Allenet de Ribemont împotriva Franței*, paragraful 35; Hotărârea din 4 martie 2008, pronunțată în Cauza *Samoilă și Cionca împotriva României*, paragraful 91). Cu toate acestea, s-a apreciat că prezumția de nevinovăție nu înseamnă că pe parcursul procesului penal nu ar putea fi luate măsuri procesuale împotriva celui cercetat, inclusiv măsuri privative de libertate. În acest sens, Curtea Constituțională, pronunțându-se asupra constituționalității unor dispoziții din Codul de procedură penală din 1968, a statuat că, reglementând cazurile în care poate fi luată măsura arestării preventive, legea nu îl consideră pe inculpat deja vinovat de săvârșirea infracțiunii — lucru ce nu este posibil de stabilit decât prin hotărârea judecătorească de condamnare rămasă definitivă —, ci prevede numai condițiile pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, esențialmente diferite de privarea de libertate în executarea unei pedepse definitiv aplicate. Măsura arestării preventive constituie o restrângere provizorie a libertății persoanei, permisă de Constituție, prin art. 53, în scopul bunei desfășurări a instrucției penale, iar condiția ca fapta să fie prevăzută de legea penală reprezintă tocmai o garanție împotriva luării arbitrare a acestor măsuri.

24. Totodată, motivarea luării măsurilor preventive trebuie să fie făcută în așa fel, încât să nu lase de înțeles persoanei vizate sau unui terț că judecătorul are certitudinea vinovăției celui aflat încă în cursul procesului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că trebuie făcută o distincție între hotărârile care reflectă sentimentul vinovăției persoanei acuzate și cele care se limitează să descrie o stare de suspiciune. Primele încalcă prezumția de vinovăție, în timp ce ultimele au fost considerate conforme spiritului art. 6 din Convenție (Hotărârea din 26 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Gérard Bernard împotriva Franței*, paragraful 51). Astfel, s-a apreciat că textul de lege criticat nu încalcă prezumția de nevinovăție.

25. Așa fiind, Curtea constată că argumentele avute în vedere cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 185 din 29 martie 2016 sunt valabile și în cauza de față, inclusiv în ce privește raportarea aceluiași critici și la art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Balint și Vasile Balint în Dosarul nr. 33.669/4/2015 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 223 alin. (1) lit. d) raportat la art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării, pentru unele imobile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a schimbării unității de administrare, pentru imobilul cu nr. MFP 144.689, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General

al Poliției de Frontieră, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 6 iulie 2016.
Nr. 474.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a căror valoare de inventar se modifică, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Adresa imobilului	Valoarea imobilului înscrisă în prezent în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 (în lei)	Valoarea de inventar actualizată 2015 (lei)
34.159	8.19.01	49-01	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	Municipiul București	123.765.305 lei	130.558.375,03 lei
104.547	8.19.01	49-02	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	Municipiul București	17.063.273 lei	31.828.100,58 lei
144.689	8.19.01	49-03	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul pentru instruirea conductorilor, producerea, creșterea și dresajul câinilor de serviciu CUI 5123802	Județul Prahova	3.537.796 lei	16.585.643,77 lei

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului pentru care se schimbă administratorul

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică care a administrat imobilul	Persoana juridică care administrează imobilul	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
144.689	8.19.01	49-03	Ministerul Afacerilor Interne Centrul pentru instruirea conducătorilor, producerea, creșterea și dresajul câinilor de serviciu CUI 5123802	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	Județul Prahova	16.585.643,77 lei

DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul [CUI]	Caracteristicile tehnice ale construcțiilor care trec în domeniul privat al statului	Valoarea totală a bunului imobil (în lei)	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (în lei)	Valoarea bunului imobil care rămâne în domeniul public al statului (în lei)
104547	8.19.01	49-02	str. Drumul Regimentului nr. 50—52, sectorul 1, București	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222 C.F. 263317	Pavilion C 5 — 49.02.05 — depozit S = 479 m ² Pavilion C 6 — 49.02.06 — depozit S = 316 m ² Pavilion C 7 — 49.02.07 — depozit S = 50 m ² Pavilion C 8 — 49.02.08 — depozit S = 188 m ² Pavilion C 10 — 49.02.10 — cocină S = 212 m ² Pavilion C 11 — 49.02.11 — cocină S = 387 m ² Pavilion C 12 — 49.02.12 — cocină S = 227 m ² Pavilion C 13 — 49.02.13 — grajd S = 198 m ² Pavilion C 14 — 49.02.14 — depozit S = 68 m ² Pavilion C 15 — 49.02.15 — depozit S = 64 m ² Pavilion C 18 — 49.02.18 — punct sacrificare S = 44 m ² Pavilion C 19 — 49.02.19 — grajd S = 111 m ² Pavilion C 22 — 49.02.22 — șopron S = 66 m ² Pavilion C 23 — 49.02.23 — șopron S = 22 m ² Pavilion C 24 — 49.02.24 — depozit S = 145 m ² Pavilion C 25 — 49.02.25 — padoc — cocină S = 88 m ² Pavilion C 26 — 49.02.26 — depozit S = 46 m ² Pavilion C 27 — 49.02.27 — seră S = 116 m ²	31.828.100,58 lei	1.711.018,37 lei	30.117.082,21 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan
cu privire la eliminarea obligației vizei pentru titularii de pașapoarte de serviciu,
semnat la Baku la 10 martie 2016**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la eliminarea obligației vizei pentru titularii de pașapoarte de serviciu, semnat la Baku la 10 martie 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 6 iulie 2016.
Nr. 475.

ACORD

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan cu privire la eliminarea obligativității vizei
pentru titularii de pașapoarte de serviciu**

Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan, denumite în continuare *părți contractante*, în dorința de a promova în continuare relațiile de prietenie dintre cele două state, pe bază de reciprocitate, prin facilitarea călătoriilor cetățenilor statelor părților contractante, titulari de pașapoarte de serviciu pe teritoriul statelor lor, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Cetățenii statului fiecărei părți contractante, titulari de pașapoarte de serviciu valabile, pot intra, tranzita sau rămâne fără viză pe teritoriul statului celeilalte părți contractante pentru o perioadă care să nu depășească 90 (nouăzeci) de zile în oricare 180 (o sută optzeci) de zile.

De la data aplicării în totalitate a acquis-ului Schengen de către România, perioada de ședere prevăzută la alineatul 1 a cetățenilor Republicii Azerbaidjan, titulari de pașapoarte de serviciu valabile, pe teritoriul României, va fi determinată, cumulativ, în funcție de șederea acestora pe teritoriul României sau pe teritoriul oricărui alt stat care aplică Convenția de implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune.

Primul alineat al articolului 1 al prezentului acord nu se aplică cetățenilor titulari de pașapoarte de serviciu ai fiecărei părți contractante, care intenționează să rămână pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, pentru o perioadă mai mare decât cea prevăzută în prezentul acord, sau care intenționează să se angajeze acolo. În aceste cazuri, la momentul intrării în țară, o viză de intrare și, pe timpul șederii în țară, un document care atestă dreptul de ședere vor fi obținute în conformitate cu prevederile legale naționale.

ARTICOLUL 2

Membrii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale statului fiecărei părți contractante pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, titulari de pașapoarte de serviciu valabile, precum și membrii lor de familie, cu care gospodăresc împreună, ei înșiși titulari de pașapoarte de serviciu valabile, sunt scutiți de obligația vizei pe întreaga durată a misiunii titularului, cu condiția ca numirea lor să fie notificată în scris, pe canale diplomatice, cu 30 (treizeci) de zile înainte de începerea misiunii lor oficiale.

ARTICOLUL 3

Cetățenii statului fiecărei părți contractante, titulari de pașapoarte de serviciu valabile, cărora li se aplică prevederile prezentului acord, pot intra și ieși de pe teritoriul statului celeilalte părți contractante prin toate punctele de frontieră deschise traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 4

Pașapoartele de serviciu ale cetățenilor statului fiecărei părți contractante trebuie să fi fost eliberate în ultimii 10 (zece) ani și să fie valabile pentru o perioadă de cel puțin (3) trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul statului celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 5

Prezentul acord nu îi scutește pe cetățenii statului fiecărei părți contractante de obligația de a respecta legile și reglementările celeilalte părți contractante privind intrarea, șederea și ieșirea străinilor, precum și privind șederea temporară sau pe termen lung, angajarea în muncă în țara respectivă.

Părțile contractante își rezervă dreptul de a nu permite intrarea sau de a scurta șederea persoanelor considerate indezirabile sau care ar putea pune în pericol ordinea publică, sănătatea publică sau securitatea națională.

ARTICOLUL 6

Părțile contractante vor face schimb de specimene ale pașapoartelor lor de serviciu, pe canale diplomatice, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de 30 (treizeci) de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

În cazul introducerii unor noi tipuri de pașapoarte de serviciu ori în cazul înlocuirii celor existente, părțile contractante vor face

schimb de specimene, pe canale diplomatice, cu 30 de zile înainte de introducerea acestora.

Părțile contractante se vor informa reciproc despre orice modificare a legilor și reglementărilor lor naționale privind eliberarea pașapoartelor.

ARTICOLUL 7

Cetățenii statului fiecărei părți contractante care și-au pierdut/deteriorat pașapoartele valabile prevăzute la art. 1 al prezentului acord sau cărora le-au fost furate aceste documente în timpul șederii pe teritoriul statului celeilalte părți contractante vor informa despre aceasta autoritățile competente ale părții contractante.

Ei pot părăsi acel teritoriu pe baza documentelor valabile de identitate care le conferă dreptul de a trece frontiera, eliberate de o misiune diplomatică sau un oficiu consular al statului părții contractante ai căror cetățeni sunt, fără viză sau altă autorizație.

ARTICOLUL 8

Fiecare parte contractantă poate suspenda temporar prezentul acord fie în totalitate, fie în parte, pentru motive de protecție a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale.

Decizia privind suspendarea va fi notificată celeilalte părți contractante pe canale diplomatice, nu mai târziu de 48 de ore înainte de intrarea sa în vigoare. Partea contractantă care a suspendat aplicarea prezentului acord va informa imediat

Semnat la Baku la 10 martie 2016, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, azeră și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României,
Daniel Ioniță,
secretar de stat

Pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan,
Khalaf Khalafov

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 337/1993 pentru stabilirea circumscripțiilor judecătoriilor și parchetelor de pe lângă judecătorii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 38 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 337/1993 pentru stabilirea circumscripțiilor judecătoriilor și parchetelor de pe lângă judecătorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 6 august 1993, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Județul Brăila

Orașul Însurăței și comunele Berteștii de Jos, Stăncuța, Tufești, Victoria și Viziru trec din circumscripția Judecătoriei Însurăței în circumscripția Judecătoriei Brăila.

Comunele Bărăganul, Ciocile, Roșiori și Zăvoaia trec din circumscripția Judecătoriei Însurăței în circumscripția Judecătoriei Făurei.

Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, dosarele aflate pe rolul Judecătoriei Însurăței vor fi distribuite pe cale administrativă Judecătoriei Brăila sau, după caz, Făurei, de către președintele Tribunalului Brăila, în funcție de circumscripțiile acestor instanțe.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 337/1993 pentru stabilirea circumscripțiilor judecătoriilor și parchetelor de pe lângă judecătorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 6 august 1993, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea la București,
în perioada 23—28 octombrie 2016, a Conferinței Internaționale
a Asociației Instituțiilor Corecționale și Penitenciare (I.C.P.A.)**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă normativele de cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea la București, în perioada 23—28 octombrie 2016, a Conferinței Internaționale a Asociației Instituțiilor Corecționale și Penitenciare (I.C.P.A.), prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor necesare pentru organizarea și desfășurarea acțiunilor prevăzute la art. 1, în sumă totală de 51,8 mii lei, se suportă din prevederile bugetare aprobate Administrației Naționale a Penitenciarelor pe anul 2016, la capitolul 61.10 „Ordine publică și siguranța națională”, titlul II „Bunuri și servicii”.

(2) Devizul estimativ al acțiunilor prevăzute la art. 1 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor răspunde de utilizarea fondurilor aferente organizării evenimentului, potrivit prevederilor legale.

Art. 3. — În scopul participării la activitățile prevăzute la art. 1 se aprobă invitarea în țară a unui număr de maximum 450 de participanți, străini și români, prin derogare de la prevederile cap. I pct. 1, 3 și 4 și cap. II pct. 2 și pct. 5 lit. C din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991 privind normele de organizare în țară a acțiunilor de protocol, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 6 iulie 2016.
Nr. 477.

ANEXA Nr. 1

**NORMATIVELE DE CHELTUIELI
pentru organizarea și desfășurarea la București, în perioada 23—28 octombrie 2016, a Conferinței Internaționale
a Asociației Instituțiilor Corecționale**

Nr. crt.	Tip cheltuială	Limita maximă
1.	Masă oficială — dineu oficial (24 octombrie 2016)	72 lei/persoană
2.	Tratații sub formă de cafea, apă minerală, sucuri, sandvișuri (28 octombrie 2016)	36 lei/persoană
3.	Cadouri speakeri și moderatori	50 lei/persoană
4.	Transport de la locația de cazare la două unități penitenciare din garnizoana București	1.000 lei/autocar

DEVIZ ESTIMATIV
privind cheltuielile ocazionate de organizarea și desfășurarea Conferinței I.C.P.A.
în perioada 23—28 octombrie 2016, la București

Nr. crt.	Activitate	Suma (lei)
1.	Cheltuieli de masă/protocol/tratații uzuale/dineu oficial/dejun, oferite în cadrul Conferinței I.C.P.A. pentru maximum 450 de persoane (străini și români): — dineu oficial oferit în seara zilei de 24 octombrie 2016, pentru maximum 450 de participanți x 72 lei/pers. = 32.400 lei	32.400 lei
2.	Cheltuieli de protocol/tratații uzuale/dineu oficial/dejun, oferite în cadrul Conferinței I.C.P.A., cu ocazia vizitelor la două penitenciare din București, pentru maximum 150 de persoane (străini și români): — tratații sub formă de cafea, apă minerală, sucuri, sandvișuri oferite în data de 28 octombrie 2016, pentru maximum 150 de participanți x 36 lei/pers. = 5.400 lei	5.400 lei
3.	Cadouri speakeri și moderatori: 200 persoane x 50 lei/cadou = 10.000 lei	10.000 lei
4.	Transport de la hotel la două unități penitenciare din garnizoana București oferit de țara gazdă pentru maximum 150 de participanți (4 autocare x 1.000 lei/autocar) = 4.000 lei	4.000 lei

TOTAL: 51.800 lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

